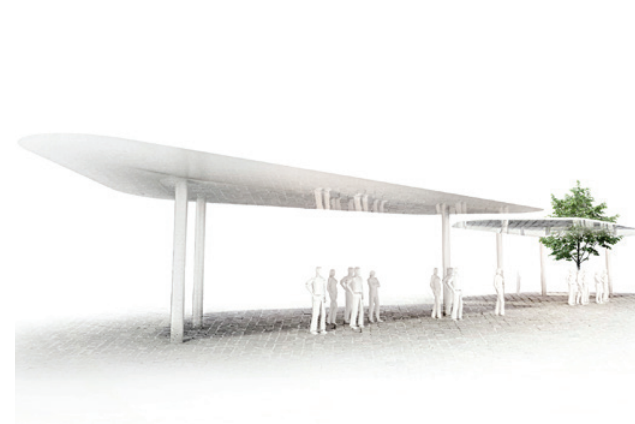

MELDURIN

» **Vit arbeiða nógv. Øgiliga nógv. Men skulu vit klára okkum í kappingini og gera vart við okkum, so er neyðugt, at mann veruliga ger ein innsats fyri at yvirhøvur gera seg galdandi**

rørslur millum alt. Vit halda, at mann skal gera meira burtur úr teimum smáum støðunum, sum longu eru, bilarnir skulu fylla minni í býnum, og so skulu teir ymsu garðarnir í býnum takast niður. Garðarnir eru finir, men teir goyma upp á perlur, sum vit halda, at fólk í býnum skulu hava atgongd til, greiðir Søren Yde Jensen frá.

Teir báðir arkitektarnir leggja stóran dent á, at sum utgangsstøðið skal einki rívast niður, men ístaðin eigur mann at byggja víðari upp á tað, sum longu er.

– Tá tað kemur til býararkitektur plaga vit at siga evolútióh heldur enn revolútióh. Tað vil siga, at mann uppgraderar tað, sum er, og ger tað soleiðis, at mann eisini longur fram í tíðini kann arbeiða víðari við tí, sigur Søren Yde Jensen.

– Ofta kann mann koma

rættiliga langt við at gera smáar justeringar í býar-rúminum, sum síðani fleiri ár frammeftir kunnu arbeiðast víðari við, og tað, halda vit, er týðningarmikið, sigur Ragnar Zachariassen.

Ungu arkitektarnir hava higartil staðið seg væl í teimum ymsu arkitektakappingunum, teir hava verið við í, og tað hevur eisini sett tankar í gongd um at royna seg uttanlands.

– Eg haldi, tað er ógvuliga umráðandi, at mann ikki bara læsur seg fastan her í Føroyum. Vit kenna nógv av teimum, sum vit kunnu kappast ímóti uttanlands, frá lestrartíðini, og vita eisini rættiliga væl, hvat dentur verður lagdur á aðrastaðni. So sjálvandi kunnu vit eisini luttaka í arkitektakappingum uttanlands. Tað er ikki bara ein dreymur men málið fyri okkara fyrritøku, sigur Ragnar Zachariassen.

arkitektakappingum. Men teir dylja ikki fyri, at tað er rættiliga krevjandi at koma til Føroya sum nýútbúin arkitektar, har alt umhvørvið er nýtt, og tú skalt kappast við fólk, ið hava drúgvur royndir innan arkitektur.

– Vit arbeiða nógv. Øgiliga nógv. Men skulu vit klára okkum í kappingini og gera vart við okkum, so er neyðugt, at mann veruliga ger ein innsats fyri at yvirhøvur gera seg galdandi, sigur Ragnar Zachariassen og heldur fram:

– Tað er ein stór avbjóðing, tí tað er nógv, sum mann skal læra, tí við eini slíkari arkitektafyrirøku fylgir eisini so nógv annað við, sum tú ikki lærir á skúlanum. Eitt nú mást tú seta teg inn í til

dømis lögfrøði og figgarviðurskipti, og tað kann til tíðir kennast eitt sindur tungt. Hinvegin haldi eg, at við teimum verkætlanunum, sum vit longu hava gjørt, hava vit lært nógv og somuleiðis ment okkum sera nógv, sigur Ragnar Zachariassen.

Hóast tað kann vera avbjóðandi at byrja egnu fyrirøku sum nýútbúgvin arkitektur, eru eisini ávisir fyrimunir.

– Vit hava stórt árræði, tora at koma við onkrum nýggjum, brenna veruliga fyri starvinum, og so hava vit eisini nýggjastu vitanina innan økið og brúka spildurnýggj telduforrit í arbeiðinum, og tað gevur eisini nýggjar møguleikar, sigur Søren Yde Jensen.

Landslagið er altavgerandi

Spurdir, hvat eyðkennir teirra slag av arkitekturi, er Ragnar Zachariassen skjótur at svara.

– Tað man vera samantvinningin av landslagi og bygningi. Tey skulu altíð so at siga spæla saman og kunnu supplera hvørtannað. Júst henda tilgongdin til fakið, har landslagið altíð er í fokus, er ivaleyst okkara vørumerki, sigur Ragnar Zachariassen.

Landslagið hevur eisini spælt ein avgerandi leiklut í vinnandi uppskotinum hjá Zeta um miðbýarætlanina.

– Býurin skal tillagast landslagnum, sum er. Tórs-havn skal vera ein meira samanhangandi býur, og

tað hava vit í uppskotinum víst á, við at fáa tingini at flóta saman og hava bleytar

